

CRISTINA VILÀ BARTIS
L'Escala

— **Es defineix com a artista amaziga. Amazic significa «persona lliure». Així se sent?**

— Sí, intento ensenyar el que soc, les meves arrels, és com una música que dona missatges no només a les persones que viuen aquí i que conviuen amb persones immigrants o fills d'immigrants, sinó que la meua música, quan arriba al nord d'Àfrica, la gent d'allà entén com viuen els amazics que han nascut en un altre lloc.

— **El tema de la identitat és molt present a les seves cançons.**

— Sí. De petita no tenia molt coneixement d'on era jo. Anava a l'escola i em semblava que era igual que els altres nens, però a mesura que vas creixent t'adones que els altres, a casa seva, tenen una altra cultura diferent a la teua. I vas creixent i ho fas entre dues cultures i el racisme fa que no vulguis mostrar l'altra part de la teua cultura, en el meu cas, l'amaziga. Però em vaig adonar que era un error no mostrar-la.

— **Néixer aquí, però sentir les arrels en una altra terra, suposa un contrast molt fort?**

— No, perquè la meua herència és mediterrània també, com la catalana. Més que un contrast, trobo molts punts en comú i per això soc capaç d'unir les dues cultures i posar-les en una cançó.

— **Com neix l'Ikram artista?**

— Soc la primera de la meua família que es va interessar per la música. Els meus tiets i cosins d'una banda són, la majoria, professors d'universitat o d'escola. De l'altra banda, no han estudiat molt perquè no han tingut accés per qüestions econòmiques i per això han acabat aquí. L'art no es contemplava molt, al contrari, creien que jo havia d'estudiar, que també ho faig, i trobar una feina en una oficina, de nou a cinc. Però vinc d'una cultura que és molt artística. La cultura del Marroc té molta música. Tothom en sap sense voler.

— **Ho viu d'una manera natural.**

— Soc autodidacta, però aquest curs

vaig parar els estudis de màrqueting a la Universitat, perquè no podia dur tantes coses alhora, i he decidit intentar entrar en el món de la música fent un grau de jazz i música contemporània al Liceu per entendre millor què estic fent i tenir la base.

— **La seva música és una fusió.**

— Intento transmetre que ser diferent o tenir moltes identitats no és una cosa dolenta. No has de triar. Ser amazic és ser una persona lliure i encapsular-me en una etiqueta de fer només música urbana o electrònica seria com limitar-me molt i seria contradictori amb el missatge que vull que li arribi a la gent.

— **Ja no és només fer música.**

— Cert, no és només perquè jo em senti bé o perquè m'agradi sinó que, quan estàs entre dos móns, vius coses que hi ha gent que no les viu. I està bé que les persones obrin els ulls a altres formes de pensar, altres perspectives.

— **Les cançons parlen de temes concertats, de crisis d'identitat...**

— Fins ara faig una música per reflexionar, no per posar en una discoteca i ballar, tot i que podria ser, també. Quan faig una performance intento que la gent entri en el meu món, compregui i s'obri, tocar aquella part sensible de les persones que no són conscients que tenen i fer-los veure que tots som còmplices d'algunes coses que passen al món.

— **A Portalblau presenta l'EP Mar, sangre y arena. Com va néixer?**

— Ha nascut de la meua part més depressiva. Aquesta cançó és la que més transmet, potser perquè ha sortit d'una manera molt honesta. Vaig anar al Marroc a enregistrar un videoclip i la gent d'allà em parlava per dir-me com de malament estaven allà, al camp, que havien tancat les fronteres i la gent no trobava feina i els agricultors no podien vendre les fruites perquè ningú les podia comprar perquè no tenien diners. Que tampoc plovia i no podien cultivar, que no tenien ajuts i tots els nens travessaven el mar i ells es quedaven sense infants. Que alguns es morien al mar i que no tenien no-

Ikram vestint un Riza, una tela tradicional amazic que s'usa al Rif.

IKRAM ESSAGHIR

Cantant i compositora

Avui presenta la seva música electrònica i de ritmes nord-africans a l'Escala, dins el festival Portalblau

«Tots som
còmplices d'algunes
coses que passen
al món»

títics d'ells fins al cap de mesos.

— **Què va pensar?**

— Que perquè ningú en parlava i

vaig recordar quan les fronteres eren obertes i la gent passava amb mercaderies. I ara que estan tancades, qui passa? Doncs, les persones, elles

són les mercaderies. Era la meua visió i va sortir aquesta cançó amb la productora Diara, amb qui vaig fer gran part de l'EP. Ella també va estar amb mi al Marroc per fer el videoclip i va ser molt dur perquè tothom qui surt són persones que tenen ganes de travessar el mar o ho han intentat o que tenen por o ho estan passant molt malament. Va ser molt trist perquè tots tenen somnis i volen fer una vida normal que no poden fer allà. Vam estar emocionalment malament perquè, tot i que intentava transmetre el missatge, em feia pena posar-los.

— **A partir d'aquesta cançó en van aparèixer quatre més?**

— Sí, volia que cada una expliqués una història i una part de mi molt íntima. Totes són com un procés de crisi d'identitat i van anar sortint a poc a poc. La primera cançó explica que passa quan travesses la frontera, quins sentiments apareixen. No quiero dineros parla del racisme; Enemigos, sobre el racisme que hi ha entre els mateixos marroquins i Azul expressa el sentiment que sorgeix al no ser cent per cent del Marroc i l'haver creat una nova identitat, aquest discurs amb la família que no t'entén.

— **Fa un temps va presentar Habibi que mostra molts rituals.**

— És una crítica a la gent nord-africana que s'obstina a dir que són àrabs per la religió i perquè senten que dir nord-africà és inferior, no volen dir que tenen arrels africanes. No és una crítica cap als àrabs sinó dir perquè volem ser cent per cent una cosa i esborrar l'altra, que és el que està passant amb la llengua amaziga, que s'està perdent i és la nostra identitat. No podem negar que hi ha cultura àrab al nord d'Àfrica, hi ha un mix.

— **Canta en amazig, castellà, en diferents llengües per mostrar la pluralitat i allunyar el racisme?**

— El racisme sempre hi serà i crec que ve de la por a allò desconegut, a no entendre l'altre, el seu comportament. Com li tinc por el tracto malament, diferent o el rebutjo. Fins i tot hi ha gent que té por a fer mal i acaba essent racista sense voler-ho. ■

Arqueologia

El Camp dels Ninots de Caldes, més gran del que es creia

ACN/DdG
Caldes de Malavella

Noves prospeccions geològiques al Camp dels Ninots a Caldes de Malavella han confirmat que

l'extensió del jaciment arqueològic era més gran del que s'havia estimat fins ara, una descoberta que consolida la zona com a referència del Pliocè. Entre el 19 de maig i el 13 de juny es va fer la campanya d'enguany, que ha

permès fer prospeccions geològiques en les zones perifèriques i que han determinat l'extensió dels nivells paleontològics associats a l'antic llac del volcà. Això permet que es facin noves intervencions en aquestes zones.

La campanya també ha treballat en les excavacions de nivells paleontològics corresponents al fons del llac, que són rics en sediments i estan molt ben conservats. En aquest espai s'han recuperat restes de peixos i amfibis. ■

Avui felicitem

Feliç aniversari,
Mireya. T'ho desitgem tota la teua família, que t'estimem molt.

aniversaris@ddg.cat
Envieu una fotografia i un text breu